

W d
699

oh.

I
P
R

Q

Sa
nia
Pa

W. 64, 3.

ILLVSTRIVM
PRINCIPVM IVNIO-
RVM D. IOHANNIS FRIDERICI,
& D. Iohannis Vuilhelmi fratrum,
Saxoniae Ducum &c.

ORATIVNCVLAE II.
Quibus Illustrissimo Principi, ac Domino
D. IOHANNI FRIDERICO,
Sacri Roma, Imperij Electori, Duci Saxos
niae &c. & Burggrauio Magdeburgensi,
Patri suo amanti, ac Domino plurimum
obseruando, felicem & faustum
nouum annum precati sunt
publice, Vinariae ipso
die natali Christi.

Anno M. D. XLIII.

est
&
ler
M
di
ho
no
an
tel
va
m
st
ru
no
m
tic

DVCIS IOANNIS
FRIDERICI ORATIO.

ILLVSTRISIME PRINCEPS, amantissime Pater ac Domine plurimum obseruande, Peruetus & laudabilis mos est, iam inde a maioribus nostris acceptus, & nobis quasi per manus traditus, vt Calendis Ianuarij, quibus olim Romæ nouos Magistratus inibant, & nunc apud nos ipso die natali Christi, quo filius Dei factus est homo, propter salutem nostram, alij alij nouum ac felicem annum precentur, suis amq; beneuolentiam aliquo munusculo restentur. Solent enim in hac vita, quæ varijs casibus & fortunæ telis obnoxia est, multa accidere, quæ nos & facultates nostras haud dubie pessundarēt, nisi Deus piorum precibus adiuuaret, illa pro sua in nos bonitate, clementer auerteret, quemadmodum Historiæ testantur, & docent quotidiana exempla.

Et quia hæc tempora, quæ sunt omni-

A ij um diffi-

um difficilima & periculofissima, videntur
infignem aliquam mutationem allatura, Id
quod non solum ex præteritis & præsentis
bus facile colligi potest, Et extant eius rei
certa vaticinia & testimonia in sacris literis
prodita, sed etiam astra & signa cœlestia
non obscure portendunt, & minantur Ger-
manix nostræ nescio quid, cuius recorda-
tione non parum perhorrescit animus, Nisi
Deus vera poenitentia nostra motus, iram
suam a nobis clementer auertat, & imminen-
tes calamitates prohibeat aut mitiget pro-
pter Filium suum.

Videmus enim, idq; non sine summo
dolore animi, & maxima iactura Reipub.
Christianæ, quantæ sint dissensiones, non
solum in Ecclesia, sed etiam in Imperio.
Aduersarij piam doctrinam, eiusq; Profes-
sores acerbissimis odijs persequuntur, nec vlti-
mum modum aut finem sæuendi faciunt in
homines innocentes ac pios, qui non omnia
Pontificum somnia & deliramenta pro-
bant.

Scribuntur Edicta sanguine tincta, quibus
conantur impios cultus & Idolatriam
defendere,

defendere, contra manifestam & agnitam
veritatem, vt regnum in Ecclesia retineant,
tyrannidemq; suam exerceant, voluptati-
bus & ocio perfruantur, non sine summa
blasphemia Dei, & iactura rerum & animarum
nostrarum.

Multi boni viri contra omnia iura pros-
cribuntur, e sedibus suis eijciuntur in exi-
lium, a liberis & coniugibus auelluntur, ac
inifere trucidantur.

Maxima pars hominum ducitur infini-
tis cupiditatibus, illicitis ac foedis volupta-
tibus, & delectatur Epicureis opinionibus.
Nusquam tuta fides est, nullus candor, omnia
furore plena sunt & simulatione, mille
nocendi fraudes & artes excogitantur, multa
sunt consilia insidiosa & pleonectica,
quæ pleriq; summam sapientiam existis-
mant, Pellitur e medio virtus, vi geritur
res, vt eleganter ait Ennius.

Mirus est contemptus iræ ac iudicij Dei,
Summa securitas, Inexplebilis auaricia, Fas-
tus intolerabilis, luxus sine modo crescit,
& parit multa nefaria scelera, quæ nunc a
quibusdam pro virtutibus habentur,

A iij Quisq;

Quisq; pro libidine viuit, ac sibi quiduis
licere putat, nec admonitus resipiscit. Hanc
tantam licentiam, necesse est sequi maxi-
mam aliquam rerum mutationem.

Ideo Pater amantissime, communibus
votis optamus, & ex animo precamur, Pri-
mum, vt hic annus, in quo tot Eclipses
significant haud dubie magnum aliquid fu-
turum, Sit C. V. ac nobis omnibus felis-
cissimus.

Deinde, vt emendata vita nostra, De-
us pro sua erga nos benignitate, calamita-
tes, quæ imminere videtur, auertat, Et C. V.
nobis diu seruet superstitē, saluam & inco-
lumem, Alioqui male nobiscum ageretur
in tanta difficultate horum temporum, var-
rietate ingeniorum, hominum improbitate
& perfidia, Gubernet omnes piās & hones-
tas eius actiones, ipsius mandato suscep-
tas, ad ornandam gloriam Christi, & ad
salutem piæ Ecclesiæ ac patriæ, Vt vera
Religio conseruetur & ad posteros pro-
pagetur integra.

Vt in his Comicijs (quæ futura speran-
tur)

ur) vera & firma concordia, saltem de re-
bus Ciuilibus in Imperio constituatur.
Necq; enim spes est, fore, vt vbiq; pia cons-
ciliatio dogmatum vnquam fiat, Vt
tandem aliquando communi consilio &
coniunctis copijs omnium Ordinum Imp-
perij, Turcica tyrannis (quæ nunc Ecclesi-
am Christi acerrime oppugnat, & nomen
Filij Dei funditus delere conatur armis)
maiore fide, diligentia & felicitate quam
hactenus factum est, auxilio Dei reprimas-
tur & frangatur.

Deniq; , vt omnia pia & honesta stu-
dia & disciplinæ prouehantur, floreat &
excolantur, vt nobis cum omni pietate &
honestate, liceat vti pia & perpetua pace.

Quibus votis non tam pijs, quam hoc
tempore maxime necessarijs Cel. V. vt
amantissimum Patrem nostrum pro pietas-
te nostra iam impertiendam esse duximus
nos eius filij.

Nunc reliquum esset, vt hanc nostram
voluntatem verbis ita simpliciter vtcunq;
declaratam, etiam factis & re ipsa testatam
faceremus.

A iij

Sed

Sed C. V. non ignorat, quales sint
hac ætate facultates ac reditus nostri. Tamen
vt ea intelligat, nobis non deesse bene me-
rendi studium (quod in primis ornat &
debet Principes & heroicos viros, Sicut &
Salomon scribit, cum ait, Munificentia &
veritas custodiunt Regem, & fulcitur
thronus eius beneficentia) offerimus C.
V. paruum quidem & perexiguum
munusculum, idq; Chartaceum, nempe
Declamationes nostras in gratiam C. V.
germanice vtcunq; versas, quantum in tan-
ta temporis angustia licuit, quas olim co-
ram C. V. & alijs quibusdam Principibus
& eruditis publice recitauimus, Non quod
hoc dignum esse iudicemus C. V. Sed vt
sit veluti testimonium quoddam nostræ
voluntatis, ex quo C. V. cognoscat curs-
sum & progressum studiorum nostro-
rum, quibus & quomodo statim a teneris
annis iustituti sumus. Quod beneficium,
quo nullum nobis maius & vtilius dari
potest, C. V. proxime ac secundum Des-
um merito accepto ferimus, eiusq; perpe-
tuo memores erimus & grati, Tametsi ve-
rissimum

rissimum sit, quod eleganter ait Aristoteles, Deo, Parentibus & Præceptoribus nunquam parem gratiam referri posse.

Et reuerenter ac officiose rogamus, vt C. V. velit hanc qualemcunq; significationem animi nostri pro paterno suo erga nos amore, in optimam partem accipere, Sibiq; quam commendatissima habere studia nostra, in quibus mandato C. V. versamur eo modo quo per ætatem & perturbationem horum temporum licet, Neq; facile pati, vt ab his intempestiue diuellamur. Omnium enim eruditorum ac prudentum voces clamitant, & testatur experientia & quotidianus rerum vsus, nullius Reipublicæ gubernationem esse felicem sine literis, vt vt hæc a quibusdam negligantur.

Pro quo summo beneficio nostra vicissim officia, cum ea qua pios Filios decet obedientia & obseruantia præstanda,

C. V. studiose deferimus.

Dixi.

A V

Ducis

DVCIS IOHAN. VVIL
HELMI ORATIO.

ILLVSTRIS- SIME PRIN-
ceps, amantissime Pater ac Do-
mine, summa nobis obseruan-
tia perpetuo colende. Etsi Illu-
stris Princeps D. Ioannes Fridericus frater
meus hic amantiss. C. V. nouum annum,
& suo & meo nomine precatus sit, Ita vt
nihil opus esse videatur eandem Cantile-
nam toties repetere, Tamen ne plane muta
persona perpetuo videar, sicut in Comedijs
fieri solet, operæ precium me facturū pu-
raui, si meam ipse voluntatem C. V. bre-
uiter exponerem, eo modo quo possem,
Et maxime cum sciam hoc officij ac exerci-
cij genus C. V. non ingratum esse, preser-
tim hac ætate nostra, ppter utilitates quas
innumeras secum adfert.

Et quamuis male ominari nolim, tamen
videmus statum horum temporum eius-
modi esse, vt necesse sit omnes sanos fateri,
futuram aliquam mutationem, Quæ vide-
tur fieri

VIL
PRIN
ac Do
oservan
Etsi Illu
us frater
annum,
, Ita vt
Cantiles
e muta
medijs
rū pu
. bre
ossem,
exerci
relera
s quas
amen
eius
ateri,
vide
fieri

tur fieri nō posse sine multis magnis ærum
nis & calamitatibus, quibus Deus scelera
mundi puniet. Est enim impossibile,
vel iudicio rationis humanæ, vt tantam li
cenciam diutius impunitam ferre possit,
Nisi vitam nostram in meliorem commu
tabimus. Quod vt ex animo fiat, hoc oma
nes orare, summoq; studio contendere de
bemus.

Quare Pater amantissime precor Cele
stitudini vestræ nouum hunc annum felia
cissimum, Et oro, vt celestis pater ei velit
adesse in omnibus pijs & honestis consilijs
& actionibus, Eamq; nobis paruis adhuc
filiolis, ac patriæ quam diutissime clemen
ter conseruare superstitem & sanam & cor
pore & animo, præsertim his difficillimis ac
periculosissimis temporibus, In quibus est
mira rerum omnium perturbatio & discor
dia, non tam in Ecclesia quam in Imperio,
vt ipse solus glorificetur, ac prædicetur pu
ra doctrina Euangelij & commodis mori
bus nostris ad salutem & vtilitatem Reia
publicæ.

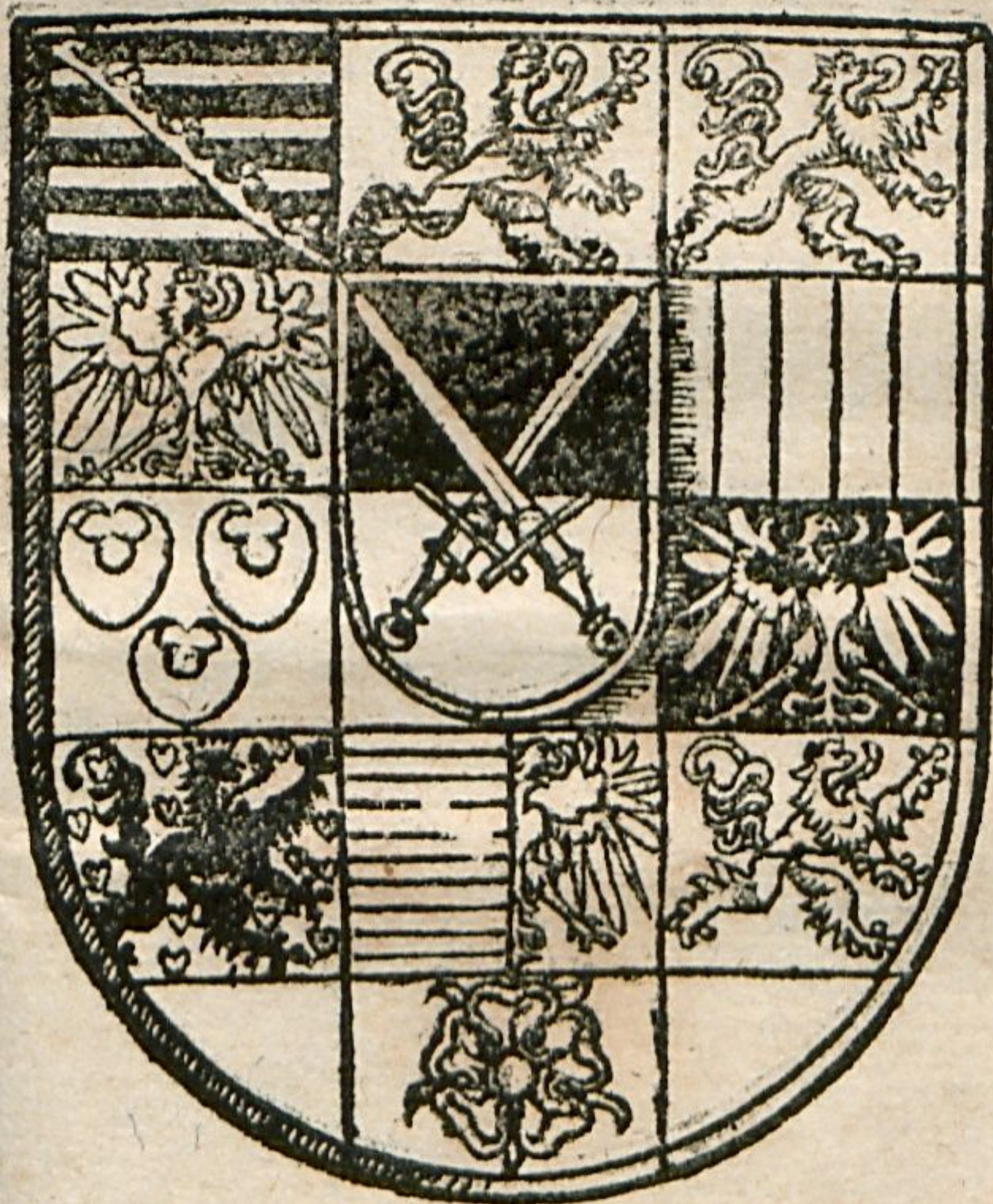
Quod C. V. vt amantissimo Patri no
stro

Oro ac Domino plurimum obseruando,
simplicissime significandum existimaui, Et
reuerenter oro, vt ea velit hoc officiolum
pro paterno suo animo, boni consulere, &
nos vna cum studijs nostris sibi commens
datos habere, quemadmodum haectenus
semper habuit, vt nobis auxilio Dei liceat
ea feliciter, vt coepimus, absoluere, Ne
(quod absit) in medio cursu ab illis di
strahamur, sed assiduitate ita pergamus, vt
olim C. V. & patriæ possimus & orna
mento & vsui esse, ad illustrandam gloriam
Dei. Plato eleganter ac vere scribit, Bea
tas fore Respublicas, quibus praesunt aut
sapientes aut sapientiae studiosi. Constat
enim Respublicas feliciter nec administra
ri nec conseruari posse sine literis. Et Scrip
tura diserte testatur, Male agi cum ea terra,
cuius Rex puer est. Salomon, quem con
stat omnibus Regibus ac Principibus om
nium aetatum & gentium, sapientia pre
stitisse, dicit, Multas iniurias fieri, si Princeps
imprudens sit, sicut & iam experientia pro
bat.

De nobis autem, vt obedientibus Filijs
C. V.

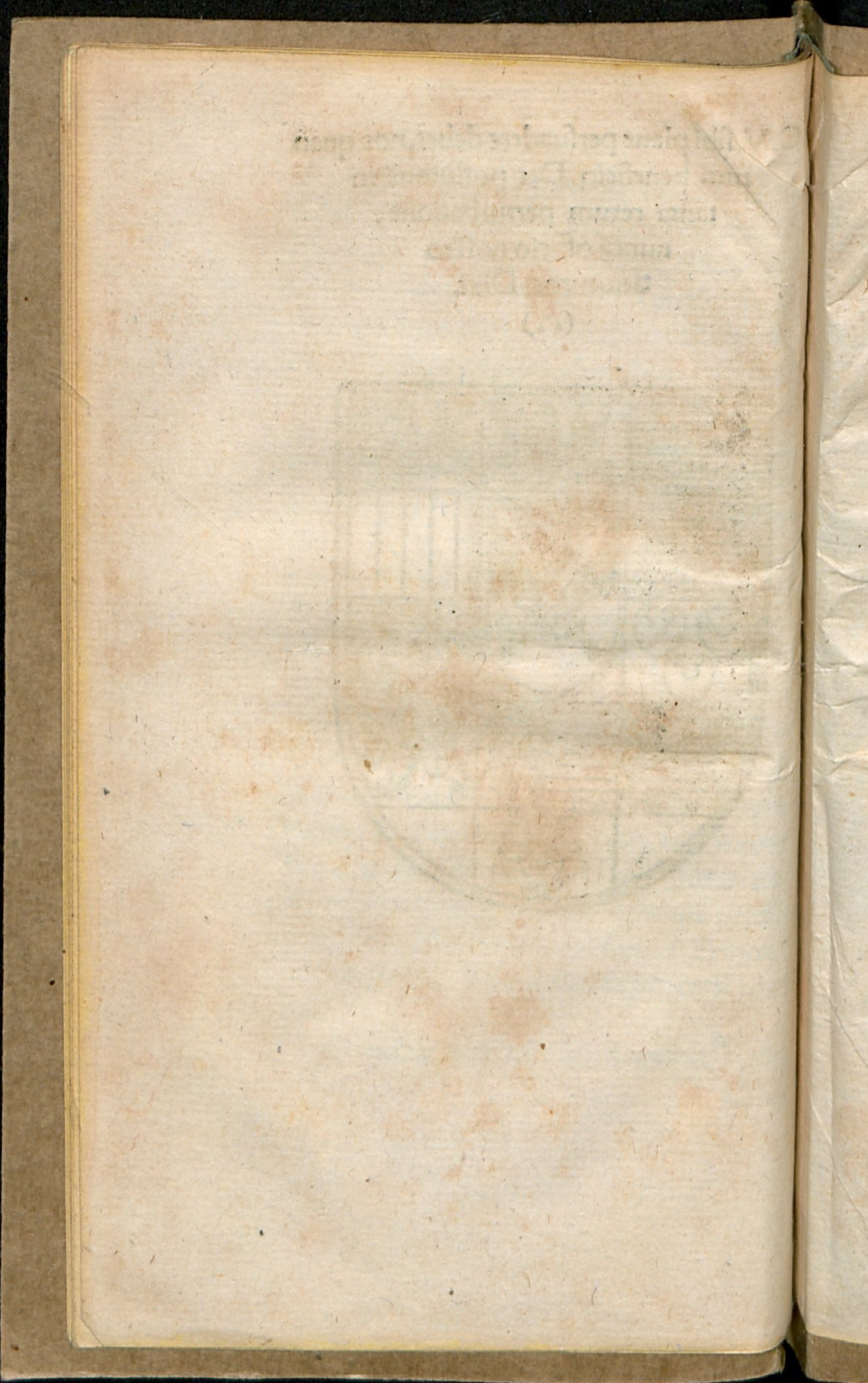
C. V. sibi plane persuadere debet, nos quan-
tum beneficio Dei possumus in
tanta rerum perturbatione,
nuncq; officio nostro
defuturos. Dixi.

(..)

uando,
naui, Et
ficiolum
ulere, &
immens
actenus
Dei liceat
ere, Ne
illis di
mus, ut
& orna
gloriam
it, Bea
unt au
Consta
ministra
t Scrip
ea terra
m con
ous om
presti
Princeps
tia pro

s Filijs
C. V.

Q 11 M 692

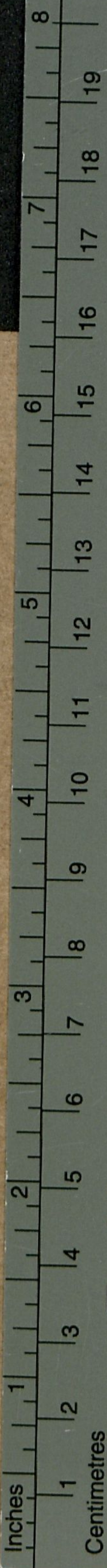
M

2

X 207113

M

B.I.G.

Farbkarte #13

sh. 64, 3.

ILLVSTRIVM PRINCIPVM IVNIO

RVM D. IOHANNIS FRIDERICI,
& D. Iohannis Vuilhelmi fratrum,
Saxoniae Ducum &c.

ORATIVNCVLAE II.

Quibus Illustrissimo Principi, ac Domino
D. IOHANNI FRIDERICO,
Sacri Roma, Imperij Electori, Duci Saxoniae &c. & Burggraui Magdeburgensi,
Patri suo amantiss. ac Domino plurimum
obseruando, felicem & faustum
nouum annum precati sunt
publice, Vinariae ipso
die natali Christi.

Anno M. D. XLIII.

